

РЕШЕНИЕ

№ 13356

гр. София, 16.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2263** по
описа за **2025** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе
взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно -процесуалния
кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания
(ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от В. В. А., чрез адв. Ч., срещу Решение № 469 от
06.02.2025 г., постановено по НАХД №2477/2024 г. по описа на Софийски районен съд,
Наказателно отделение, 136 състав. С Решението е потвърден Електронен фиш Серия К, №
7627364 от 14.06.2023г., издаден от СДВР, с който на В. В. А., на основание чл. 189, ал. 4 във
вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложено
административно наказание Глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал.
2 във вр. ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на постановения
съдебен акт. Сочи се, че не се установява описаното в ЕФ нарушение да е извършено, нито са
налице годни доказателства, които да го потвърждават. Прието е, че нарушението е извършено
повторно, но не е описан предходен ЕФ или НП, с които нарушителят да е бил санкциониран в
рамките на 1 год. преди извършване на процесното нарушение. Не е посочено и кога издаден
такъв е влязъл в сила. Не са събрани доказателства за връчване на ЕФ К/7002947, респ. за
влизането му в сила. На следващо място в ЕФ не е описано точно мястото на нарушението – в
населено място или извън него. Няма доказателства за въведено ограничение от 80 км/ч с пътен
знак Б26, поставен преди началото на зоната, в която действа. От снимката не се установява
точното място, където е било поставено мобилното АТСС и дали е спрямо посоката или срещу

нея; дали е на 250 м от пътния знак В26, преди или след него. Оспорва се снимката на АТСС, като се твърди, че представената по делото не касае същия участък, няма установена достоверна дата и час. Липсват снимки/клип на превозното средство, които позволяват еднозначно установяване на МПС, неговата скорост, координати, посока на движение и т.н. Приложената по делото снимка няма тези реквизити и съдържа надпис на ЕФ, но от 15.06.2023г. Съставеният протокол за нарушението е от 19.06.2023г., не е изготвено от компетентно лице, преминало обучение за работа с АТСС. Ежедневната форма на отчет не е подписана и в нея не се установява извършената дейност по установяване на нарушения с АТСС в периода 10,00-12,00ч. на 14.06.2023г. Оспорва се установеният толеранс от 3%. Твърди се, че ЕФ не е връчен на нарушителя, не му е разяснено правото му да предостави декларация кое лице е управлявало МПС. Поради това се иска от съда да отмени първоинстанционното решение и ЕФ. Претендират се разноски.

Ответникът – СДВР, редовно призован, в писмени бележки от 27.03.2025г. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав, след като обсъди приложените към делото доказателства, становищата на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от процесуално легитимирано, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК лице, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт в предвидения от закона срок. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

СРС е установил следната фактическа обстановка: на 14.06.2023 г. в 09,05 ч. с автоматизирано техническо средство (АТС) CORDON –М2, сер.МД1195, при ограничение с пътен знак В26 – максимално разрешена скорост - 80 км/ч. извън населено място е засечена скорост на движение след приспаднат толеранс от 3% – 100 км/ч на управлявания от санкционираното лице В. В. А. лек автомобил марка „Нисан джук“, рег. [рег.номер на МПС], движещ се по Околовръстен път в [населено място], с посока на движение от [улица]към [улица]. Въз основа на данните, отразени в регистъра на КАТ за собственика на заснетото превозно средство е установено, че това е санкционираната В. В. А.. В ЕФ е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в 1год.срок от влизане в сила на ЕФ К 7002947 от 12.04.2023г. Въз основа на тези данни е издаден процесният ЕФ. Към него е приложена снимка, от която МПС се идентифицира по безспорен начин, и в която е посочена измерената скорост – 104 км/ч, посоката спрямо АТСС – приближаваща, GPS координати, идентификационните признаци на АТСС и валидността на последната му проверка, локацията на МПС. На гърба на снимката е посочено, че ЕФ е от 15.06.2023г., а нарушението е извършено на 14.06.2023г. Приложена е справка от регистъра на КАТ, протокол от проверка на АТСС от 14.03.2023г. с максимално допустима грешка +/-3 км/ч, доказателства за одобрение на типа на уреда за измерване, протокол за използване на АТСС на 14.06.2023г., съставен на 15.06.2023г. с означение на местоположението на камерата – на 250 м от пътен знак В26, в извън населено място и снимка от самата камера спрямо пътното платно, от която е виден пътният знак с ограничение 80 км/ч. пред нея. Приложена е ежедневна електронна форма на отчет на наряда, сертификат за завършено обучение на състава на наряда, за работа с АТСС от типа на процесната. Приложен е и ЕФ К 7002947 от 24.01.2023г. за нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП и справка за влизането му в сила на 12.04.2023г.

За да потвърди ЕФ, въззивният съд е приел, че е налице нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП, извършено от касатора. Прието е още, че нарушението е извършено повторно поради наличен

предходен влязъл в сила ЕФ от 24.01.2023г. и е намерил наложената санкция за правилно определена. На това основание е потвърдил ЕФ.

При извършената проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият касационен състав счита обжалваното решение за валидно и допустимо, но неправилно.

Съгласно чл. 21, ал.2 от ЗДвП когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая нарушението е установено на Околовръстен път – С., в участъка между [улица]и [улица]. Неоснователни са доводите на касатора, че не е ясно дали участъкът е извън или в населено място, тъй като нарушението е по ал.2, а не по ал.1 на чл. 21 от ЗДвП. За да е налице посоченото нарушение обаче, следва да бъде установено по безспорен начин, че в пътния участък, в който е заснет автомобила, описан в издадения електронен фиш, е бил поставен пътен знак В 26. Това обстоятелство може да се установи от схема на пътния участък с поставените в него пътни знаци и въведеното с тях ограничение на скоростта на движение. При наличие на такава схема и посочени по делото координати на мястото, на което е установено нарушението, може да се установи по безспорен начин дали същото е в обхвата на пътния знак. В случая обаче такива доказателства не са приложени.

На следващо място не са приложени доказателства, че посоченият в процесния ЕФ друг фиш е влязъл в сила. След като касатора изрично оспорва неговото връчване следва да се установи по безспорен начин кога този фиш е връчен, заплатен ли е, обжалван ли е, има ли постановен влязъл в сила съдебен акт. Само въз основа на тези фактически установявания може да се направи извод за повторност на извършеното нарушение. В случай, че няма такива доказателства, ЕФ не е незаконосъобразен на това основание, но първоинстанционният съд е следвало да приложи закон за по-леко наказуемо нарушение.

Доколкото касационната инстанция е инстанция по същество и пред нея са недопустими нови фактически установявания, посочените пропуски налагат делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС, който да ги попълни. При новото разглеждане съдът следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски на основание чл.226, ал.3 от АПК като се съобрази с изхода на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. В. А., чрез адв. Ч., Решение № 469 от 06.02.2025 г., постановено по НАХД №2477/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.